

Minister have Lov til at raade fuldstændig efter eget Forgodtbefindende. Hvis den højtærede Krigsminister finder det bekvemt og belejligt, kan han indskrænke Infanteriet til det halve og udvide Artilleriet og Ingeniørerne. Jeg maa altsaa fastholde, at denne Anmærkning er af allerstørste Betydning, at det virkelig er en ny Hærløb, og det er det, der har foranlediget mit Spørgsmaal til Ordføreren, om det er en af de Ting, der interesserer Flertallet, og om det er af de Ting, vi skulle vente til 1ste April. Derfor maa jeg sige, at hvis man kan tale om nogen Hjørneste eller noget særligt Kernepunkt i denne Forhandling, er det dette Spørgsmaal: Skal denne Anmærkning være et Skalleffjul for et Forlig til 1ste April om en ny Hærløb? For derom er der ingen Disput mellem ærede Medlemmer i denne Sal, man ved godt, at naar det kniber med at faa et Forlig i Stand — og det gjorde det navnlig i Fjor — er det den højtærede Krigsminister, der er i Vejen, det er hele Hærløben. Det er noget, som er officielt meddelt, at naar det ikke lykkedes at faa et Forlig i Stand i Fjor, var det, fordi den højtærede Krigsministers Fordringer til Hærløben vare i Vejen. Derfor lægger jeg saa megen Eftertryk paa denne Sag og kommer gentagende tilbage til den, fordi det er Kernepunktet i den politiske Situation. Saaledes som det forelaa i Fjor, var Spørgsmaalet om Forlig eller ikke Forlig i Virkeligheden Spørgsmaalet, om vi skulde have en Hærløb eller ikke, saaledes at den kunde tilfredsstille. Jeg vil sluttelig spørge, om den højtærede Krigsminister vilde finde sig tilfreds med en Hærløb, der omrangerede de forskellige Afdelinger af Hæren inden for den samme finansielle Kamme, om den højtærede Krigsminister vilde finde, at han kunde slutte Forlig med Flertallet, det relative Flertal i denne Sal, paa Grundlag af at Hæren ikke kostede mere, end den koster nu, men saaledes, at han fik Lov til at dele om mellem Infanteri, Artilleri og Ingeniører efter sit eget Forgodtbefindende og navnlig eftersom Hensynet til Fæstningens Tarv krævede det.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg skal ikke følge det ærede Medlem hverken paa hans Hærløbsbetragtninger eller paa

hans Rejser i Kanuler eller Kloakker, eller hvad det nu var. Har han Øyst til at særdes der, saa for mig gerne; jeg skal ikke følge ham videre. Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til en Udtalelse i Begyndelsen af hans sidste Foredrag, idet det er en Bemærkning, som jeg absolut maa tilbagevise. Det ærede Medlem havde undertalt sig til Fordel for, at Vægerne underviste Sygepasserne i Sygepleje. Jeg havde gjort opmærksom paa, at denne Undervisning virkelig fandt Sted, selv om der ikke blev bevilget Honorar dertil, men at den toges af en anden Konto, nemlig K. i. Det ærede Medlem antydede nu i sit Svar derpaa, at det altsaa var paa samme Hensynsløse Maade, hvorpaa man plejede at gaa frem i Krigsministeriet, idet man tog fra den ene Konto til den anden. Jeg skal i saa Henseende kun bemærke, at den Konto, jeg nævnte, og som den ærede Taler kunde have set efter, lyder paa: "Honorarer, Rejssehjælp og Understøttelser". Naar jeg altsaa tager Honoraret af den, tror jeg, jeg har Lov til det.

Ordføreren (Neergaard): Jeg skal blot sige et Par Ord til den højtærede Krigsminister i Anledning af hans Medlit til mig. Han mente, det var umuligt for Flertallet at hævde den Grund til ikke at ville give de 22,000 Kr. til Usserød Fabrik, at vi ikke skulde bygge, fordi Assurance-selskabet vil det, men kun hvis det i og for sig forekom os nødvendigt. Jeg hynes dog, at Flertallet fortræffeligt kan hævde det, fordi der i Motiverne til Finanslovsforslaget egentlig ikke er anført nogen som helst anden Grund end den ene, at Assurance-selskabet fordrer de omtalte Fordringer foretagne. Hvis der en anden Gang foreligger Forslag om saadanne Bygningsforanstaltninger, motiveret ved Fabrikens eget Tarv, ved en Paavisning af, at det, for at drive Virksomheden derude, bliver nødvendigt at foretage de og de Fordringer med Bygningerne, har jeg aldeles ikke sagt noget om, hvorledes Finansudvalget eller Tinget vilde stille sig; saa maatte man overveje de særlige Forhold; men det staar fast, at her er ikke anført andre Grunde end Assurance-selskabets Fordring, og det forekommer mig ikke at være tilstrækkeligt til at gaa til en